

ve výsledném podání dostaneme ke vztahu (9), kde α_{ds1} a α_{ds2} získáme pro dané typy cementu z tabulky 5.

V této problematice nesmíme zapomenout na vývoj nových materiálů a kompozitů, na bázi betonu jako vláknobetonu či lehké betony. V ČSN EN 1992-1-1 jsou detailně uvedeny např. pro lehké betony, jejichž dotvarování je ovlivněno hlavně nižší hustotou materiálu a nižší pevností lehkých betonů. Součinitel dotvarování potom stačí upravit pomocí koeficientu $(\rho/2200)^2$ a napěťí od dotvarování upravit pomocí součinitele η_2 . Konečné smršťování od vysychání potom u lehkých betonů upravuje součinitel η_3 .

ZÁVĚR

Současné sofistikované modely pro stanovení dotvarování a smršťování jsou spíše otázkou dostupnosti pomůcek k vý-

počtu jednotlivých modelů, jako je např. pomůcka k výpočtu modelu B3 od Prof. Křístka a Ing. Petřika, ale velké zlepšení situace skýtá i tabelování nejběžnějších hodnot, jako tomu je v zmíněné ČSN EN 1992-1-1. Vyjádření vlivů objemových přetvoření pro vláknobetonu je doposud ve stádiu výzkumu a pro praktické výpočty prozatím nejsou ucelené pomůcky. Upřesňování součinitelů vlivu jednotlivých vláken si patrně ještě nějaký čas vyžádá.

Příspěvek vznikl za podpory MSM:684077001.

Ing. Dušan Spůra

Katedra betonových konstrukcí a mostů

Fakulta stavební ČVUT

Tháškova 7, 166 29 Praha 6

tel.: 224 354 62

Literatura:

- [1] European standard – EN 1992-1 (2nd draft), Eurocode 2: Design of concrete structures – Part 1: General rules and rules for buildings, (September 2001)
- [2] ČSN EN 1992-1-1 (Eurocode 2: Navrhování betonových konstrukcí – Část 1-1: Obecná pravidla a pravidla pro pozemní stavby), prosinec 2004
- [3] ACI 209, "Prediction of Creep, Shrinkage, and Temperature Effects in Concrete Structures", (Manual of Concrete Practice, ACI, 1994), pp. 209R-1 to 209R-47
- [4] Bažant Z. P., Baweja S.: "Creep and shrinkage prediction model for Analysis and Design of Concrete Structures", Model B3 distributed at ACI (April 1998)

PROF. ING. JOSEF ŘÍHA, DRSC. - IN MEMORIAM

POSLEDNÍ ROZLOUČENÍ S PROF. ING. JOSEFEM ŘÍHOU, DRSC., SE KONALO V PÁTEK 17. BŘEZNA V BRNĚ.

Josef Říha se narodil v dubnu 1919 v Brodce u Prostějova.

Po absolvování Vysoké školy technické v Brně působil krátce jako asistent na Ústavu stavební mechaniky a mostů, poté vedl stavební oddělení v Moravskoslezských cementárnách a postupně pracoval v Průmyslových stavbách Brno, PREFA Brno a ve Výzkumném ústavu prefabrikace a zprůmyslnění stavebnictví Praha.

Na výzvu Prof. Kalaunera přešel na Fakultu stavební VUT v Brně, kde se spolupodílel na založení, v té době v Evropě unikátního, nového oboru - Technologie stavebních hmot a dílců. Při jeho rozvoji se zaměřil zejména na problematiku technologie prefabrikace, technologie betonu a technologické systémy výroby stavebních dílců. Nové vědní disciplíny měly vynikající teoretický základ podložený experimentální laboratorní, cílevědomou a pečlivou prací a blízkou návazností na praktické realizace. Ve funkci vedoucího katedry pracoval od roku 1958 úspěšně více než třicet let a dosažené vědecké výsledky katedry byly známé u nás i v zahraničí. Byl zván na vědecké a technické konference do téměř všech zemí Evropy, vedl řadu postgraduálních školení u nás i v zahraničí, přednášel a spolupracoval až v Indii a na Kubě. Po zemětřesení v bývalé Jugoslávii byl v roce 1966 vyzván OSN k práci na obnově zničeného města Skopje.

Byl vynikajícím pedagogem, který díky přátelskému, přímému přístupu, svéráznému smyslu pro humor a učitelskému umu dokázal denně předávat své bohaté teoretické a praktické znalosti mnoha generacím studentů. Vychoval desítky technolo-

gů, odborníků, kteří dodnes těží z jeho znalostí, životního moudra a zkušeností. V roce 1969 byl v první svobodné volbě zvolen děkanem Stavební fakulty. Volba byla zrušena jako neplatná a stála ho málem vyloučení z fakulty.

Prof. Říha se po celý život věnoval hlavně technologii stavebních dílců a vývoji různých druhů betonů. Vyvinul, teoreticky odvodil a patentoval některé, i pro celý svět, nové technologie, např. výrobu tenkých stropních betonových desek, tzv. vibrotážení nebo výjimečný způsob zhutňování, tzv. vibroaktivaci. Jeho teorie zabývající se návrhem složení betonů jsou stále používány při výuce i v praxi. Za nové technologie získal řadu patentů a mnohé z nich jsou dodnes platné i v zahraničí. Dostal také četná ocenění, z nichž si zvláště vážil Zlaté medaile Čsl. prefabrikace, za přínos a zásluhy o rozvoj výroby prefabrikátů v Československu, Čestného doktorátu Vysoké školy technické v Lipsku a Státní ceny za nové technologie stavebních hmot a dílců. Na Technické univerzitě v Bratislavě získal Zlatou medaili za pomoc při budování obdobného oboru jako v Brně. V roce 2001 byl jako respektovaný špičkový odborník zvolen čestným členem České betonářské společnosti.

Často se ptáme, kde lidé jako on brali čas na práce tak početné a různorodé. Snad těmito pracemi žili a bez nich ani žít nemohli. Chystal se ještě k dalšímu psaní. Poslední připravovaná kniha „Beton v heslech“ už nevyjde...

Zákony přírody, které jako vědec vždy ctíl a respektoval, jsou neúprosné. Rozloučení bylo těžké, i když víme, že prožil dlouhý a naplněný život pod heslem: Nezačni končit, nepřestávej začínat! Čest jeho památce.